

Dosarul nr. 2ra-891/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud: P. Păun)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: M. Anton, I. Țurcan V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

29 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Spoialov Victor împotriva Societății pe Acțiuni „Termoelectrica” cu privire la constatarea îndeplinirii obligațiilor de muncă pe perioadă îndelungată de timp, încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care s-a respins apelul declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae și s-a menținut hotărârea din 12 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani

c o n s t a t ă:

La 11 decembrie 2017 Spoialov Victor reprezentat de avocatul stagiar Nicolae Chiriac în baza mandatului seria MAS nr. 010824 din 28 noiembrie 2017, a depus cerere de chemare în judecată împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea indemnizației de eliberare din serviciu, dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reprezentantul reclamantului a indicat că în baza ordinului nr. 8-p din 07 iulie 1977 emis de către CS „CET-1”, Spoialov Victor a fost angajat în calitate de șef al Departamentului automatizării, instalații termice și măsurări.

În baza ordinului nr. 132 din 25 noiembrie 1997, CS „CET-1” a fost reorganizată în SA „CET-1”.

Prin ordinul nr. 63-a din 04 iulie 2006 a SA „CET-1” a fost desfăcut contractul individual de muncă încheiat cu Spoialov Victor în temeiul art. 82 lit. i) din Codul muncii, (în redacția Legii în vigoare la acel moment), și anume: *„Contractul individual de muncă încetează în circumstanțe ce nu depind de voința părților în caz de pensionare a salariatului, conform legislației în vigoare, pentru limită de vârstă ori vechime în muncă*

sau obținere de către acesta a dreptului la pensie pentru limită de vârstă ori vechime în muncă”.

La momentul desfacerii contractului individual de muncă, lui Spoialov Victor nu i-a fost achitată indemnizația de eliberare din serviciu și nici carnetul de muncă nu i-a fost restituit.

În ziua imediat următoare - 05 iulie 2006, prin ordinul nr. 71a al SA „CET-1”, Spoialov Victor a fost reangajat pe o perioadă determinată de la 05 iulie 2006 – până la 05 iulie 2007, în funcție de metrolog principal, inginer c I, conducător de grup, șef de serviciu adjunet SCEEP.

Prin ordinul nr. 229p/02 din 02 octombrie 2017 a SA „Termoelectrica”, Spoialov Victor a fost concediat, începând cu 02 octombrie 2017, din funcția de lăcătuș-electrician la repararea și întreținerea automaticii și a mijloacelor de măsură de la centralele electrice, categoria 5, Serviciul automatizării și instalații termotehnice (n/p 7683), în temeiul art. 86 alin. (1) lit. c) din Codul muncii, în legătură cu *reducerea numărului sau a statelor de personal din unitate.*

Totodată, s-a dispus calcularea și achitarea lui Spoialov Victor, inclusiv a indemnizației de eliberare din serviciu egală cu mărimea sumată a unui salariu mediu săptămânal pentru fiecare an complet lucrat la întreprindere (în total 11 ani, 2 luni și 28 de zile), dar nu mai mare decât șase salarii medii lunare și nu mai mică decât un salariu mediu lunar.

Cu ordinul nr. 229p/02 din 02 octombrie 2017, Spoialov Victor nu este de acord în partea calculării de către SA „Termoelectrica” a indemnizației de eliberare din serviciu doar pentru 11 ani, 2 luni și 28 de zile de activitate la unitatea respectivă.

A notat că de fapt Spoialov Victor a activat la întreprinderea SA „Termoelectrica”, (succesor în drepturi ai CS „CET-1” și SA „CET-1”), începând cu 07 iulie 1977 - până la 02 octombrie 2017, adică 40 de ani stagiul de muncă neîntreruși.

Consideră că angajatorul SA „Termoelectrica” eronat a calculat lui Spoialov Victor indemnizația de eliberare în serviciu doar pentru 11 ani, 2 luni și 28 de zile.

La 10 octombrie 2017 SA „Termoelectrica” a achitat lui Spoialov Victor suma de 21.252,29 de lei cu titlu de plăți sub formă de „transferarea salariului”, însă până în prezent nu i-a fost achitată indemnizația de eliberare din serviciu.

La 19 iulie 2017 Spoialov Victor s-a adresat SA „Termoelectrica” cu cerere, solicitând oferirea informației cu privire la eventuala plată a indemnizației de eliberare din serviciu pentru activitatea neîntreruptă la întreprindere, începând cu 07 iulie 1977.

A notat avocatul stagiar Chiriac Nicolae că pentru a atenua impactul social asupra personalului disponibilizat în urma reducerii statelor și/sau numărului de personal, SA „Termoelectrica” a angajat compania de consultanță „Tehno Consulting & Design” SRL pentru a oferi suport și conciliere salariaților.

La 20 iulie 2017 prin demersurile nr. 01.07 și nr. 02.07, SRL „Tehno Consulting & Design” în interesele lui Spoialov Victor, s-a adresat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, solicitând eliberarea avizului în vederea stabilirii unei clarități juridice legate de situația lui Spoialov Victor.

Din răspunsul nr. 1087 din 09 august 2017 a Inspectoratului de Stat al Muncii, rezultă că raporturile de muncă cu Spoialov Victor nu au fost întrerupte, iar la concediere în legătură cu reducerea numărului sau a statelor de personal la unitate, Spoialov Victor urma să beneficieze de indemnizație de eliberare în serviciu pentru activitatea în cadrul întreprinderii începând cu 07 iulie 1977.

La 08 noiembrie 2017 Spoialov Victor s-a adresat Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, solicitând soluționarea problemei ce ține de calcularea termenului de la care urmează să-i fie achitată indemnizația de eliberare din serviciu.

Prin răspunsul nr. 7171 din 20 noiembrie 2017 a Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, la fel s-a explicat că raporturile de muncă nu au fost întrerupte, iar la calcularea indemnizației de eliberare din serviciu trebuiau să fie incluși toți anii lucrați la întreprindere, începând cu 07 iulie 1977.

Prin urmare, la concediere, angajatorul SA „Termoelectrica” urma să calculeze și să-i achite lui Spoială Victor indemnizația de eliberare din serviciu, începând cu 07 iulie 1977 – până la 02 octombrie 2017, adică pentru 40 de ani de activitate și nu de la 05 iunie 2006, adică pentru 11 ani, 2 luni și 28 de zile, după cum eronat a stabilit pârâta.

Mai mult ca atât, SA „Termoelectrica” a calculat indemnizația de eliberare din funcție, în temeiul art. 186 din Codul muncii în redacția Legii nr. 157 din 20 iulie 2017, în vigoare din 18 august 2017, care a agravat situația reclamantului, fapt ce constituie o violare a dreptului de proprietate garantat de art. 1 al Protocolului nr.1 al CtEDO, care stipulează că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale. Nimeni nu poate fi lipsit de proprietatea sa decât pentru auză de utilitate publică și în condițiile prevăzute de lege și de principiile generale ale dreptului internațional.

Referitor la calcularea indemnizației de eliberare din serviciu, a specificat avocatul stagiar Nicolae Chiriac că aceasta urmează să fie calculată după formula: pentru prima săptămână: $40 \text{ de ani de activitate} \times (7.590 \text{ de lei salariu mediu} \div 4 \text{ săptămâni}) = 75.901 \text{ de lei}$, iar pentru a doua săptămână conform art. 186 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, un salariu mediu ce a constituit 7.590 de lei.

Totodată, având în vedere că angajatorul SA „Termoelectrica” la eliberare din serviciu, nu a achitat lui Spoialov Victor suma de 75.901 de lei cu titlu de indemnizație de eliberare din serviciu, urmează să fie încasată dobânda de întârziere în conformitate cu art. 585 din Codul civil.

În contextul expus, a solicitat Spoialov Victor reprezentat de avocatul stagiar Chiriac Nicolae admiterea acțiunii, încasarea din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul său a sumei de 75.901 de lei cu titlu de indemnizație de eliberare din serviciu, dobânzii de întârziere și 5.000 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Pe parcursul examinării cauzei, și anume la 17 decembrie 2018, Spoialov Victor reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac în baza mandatului seria MA nr. 1337605 din 31 iulie 2018, a concretizat pretențiile din acțiune, solicitând constatarea îndeplinirii obligațiilor de muncă la SA „Termoelectrica” (succesor în drepturi ai CS „CET-1” și SA „CET-1”) în perioada 07 iulie 1977 - până la 02 octombrie 2017 (40 de ani); încasarea din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul său a sumei de 75.901 de lei cu titlu de indemnizație de eliberare din serviciu calculată pentru 40 de ani de muncă neîntrerupți,

dobânzii de întârziere începând cu 02 octombrie 2017 - până la pronunțarea hotărârii de judecată, precum și 5.500 de lei cheltuieli de asistență juridică.

Prin hotărârea din 12 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, acțiunea depusă de Spoialov Victor a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 19 aprilie 2019 Spoialov Victor reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la 04 octombrie 2019 a prezentat partea motivată a apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii din 12 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae și s-a menținut hotărârea din 12 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Prima instanță și instanța de apel au motiva soluțiile prin faptul că Spoialov Victor nu a contestat în modul și termenul prevăzut de lege atât procedura de preavizare, modul de concediere, cât și nici ordinele emise de angajator în acest sens, care sunt în vigoare și în continuare produc efecte juridice.

La 11 martie 2020 Spoialov Victor reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei din 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei hotărâri noi de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului Spoialov Victor reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac a invocat ilegalitatea și neîntemeierea deciziei instanței de apel, declarând că Curtea de Apel Chișinău a examinat superficial prezenta speță, apreciind arbitrar probele administrate, cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la 21 noiembrie 2019.

Din materialele cauzei rezultă că Spoialov Victor a recepționat personal, contrasemnătură, copia deciziei instanței de apel la 29 ianuarie 2020, fapt ce rezultă din recipisa de la f.d. 178.

Tot la aceeași dată - 29 ianuarie 2020, instanța de apel a expediat, prin intermediul poștei electronice, în adresa părților în proces, inclusiv lui Spoialov Victor și avocatului său Chiriac Nicolae, copia deciziei din 21 noiembrie 2019 (f.d. 179).

Astfel, recursul declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae la 11 martie 2020, este în termen.

La 25 mai 2020 în adresa SA „Termoelectrica” a fost expediată copia recursului declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Nicolae Chiriac, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 189-190).

La 26 iunie 2020 și la 30 iunie 2020 SA „Termoelectrica” reprezentată de Parisan Elena în baza procurii nr. 79/116 din 12 februarie 2020, prin intermediul poștei electronice și oficiului poștal, a depus referință, solicitând să fie considerat inadmisibil recursul

declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae, cu menținerea deciziei 21 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 12 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, pe care le consideră legale și întemeiate, invocând că instanțele de judecată ierarhic inferioare au verificat minuțios toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a prezentei spețe, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al cauzei.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că acesta este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Spoialov Victor reprezentat de

avocatul Chiriac Nicolae nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat asupra deciziilor instanțelor de apel are caracter nedevalidativ și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae asemenea aspecte nu se regăsesc.

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Spoialov Victor reprezentat de avocatul Chiriac Nicolae, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecătorii

Nicolae Craiu

Mariana Pitic